

[Stæhr Johansen.]

på en sti, som åbenbart er noget fremmed for ham, idet der altså ikke engang er dækning for de udgifter, der her er tale om — udgifter, som til syvende og sidst må betales af skatteyderne, hvis ikke de, der drager nytte af den tjenesteydelse, som postvæsenet viser, og som har glæde af den, skal betale det.

Hvad selve provenuet angår, viser det sig jo alligevel, at man har taget hensyn til de tanker, det ærede medlem fremkom med, idet provenuet for aviserne — derunder også de aviser, som det ærede medlem taler om — var på 3 mill. kr. i det forslag, som den højtærede minister stillede, medens der på grundlag af de lettelser, der nu vil finde sted, sker en nedsættelse på 1,3 mill. kr. Med så stort et beløb mindskes provenuet, og det er en ikke ringe nedsættelse, der her finder sted; det gavner i hvert fald på visse områder også de blade, det ærede medlem er talsmand for.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg skal ikke nægte, at jeg finder det mærkeligt, at man kommer til rigsdagen med forslag om en forhøjelse af avisportoer på 33 pct., samtidig med at det fremgår af de oplysninger, der er givet her i dag, at der er en del af pressen, som rammes med 42 pct.; den del af pressen, som repræsenterer de 4 gamle partier, har fået sine 33 pct. til praktisk talt at forsvinde. Samtidig fastholdes det, at den presse, vi andre har, skal betale udover, hvad der ellers er gennemsnittet, idet vi kommer op på en forhøjelse af 42 pct. Det synes jeg er urimeligt. Jeg synes, at hvis man ikke vil tage det ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Niels Pedersen, burde man i alt fald lade den nuværende takst forblive uforandret, så vi kun får den forhøjelse, der falder på nummerantallet.

Når jeg er så fortørnet, er det, fordi de henvendelser, jeg har foretaget — og som blev omtalt af det ærede medlem hr. Stæhr Johansen —, er blevet besvaret med følgende: ja, men I kan da ikke vente at få den ændring, når I alligevel ikke vil stemme for lovforslaget. — Men vi lader

os ikke købe, og jeg synes, det er uanstændigt, at man giver et sådant svar.

Ministeren for offentlige arbejder (Jørgen Jørgensen [Ullerup]): Jeg skal blot til det ærede medlem hr. Alfred Jensen sige, at når jeg fattede mig ganske kort, var det, fordi jeg tror, det er et almindeligt ønske her i tinget, at man skal blive færdig — forholdsvis hurtigt da. Men på det direkte spørgsmål vil jeg gerne svare, at girokontoens nettorenteindtægt er på 6,8 mill. kr. — såvidt det foreligger oplyst. Herfra går udgifter til administration og meget mere, som det ikke er muligt at finde ud af i sådan en fart. Heroverfor har jeg altså sagt, at hvis der skal tales om den rent forretningsmæssige side af sagen, må man i relation til dette have lov til at stille pensionsbyrden, der er placeret på § 26 — og så bliver det et helt andet beløb end de 6,8 mill. kr., der her er tale om.

(Kort bemærkning).

Niels Pedersen: Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde, at det parti, jeg tilhører, ikke plejer at kræve tilskud og ellers ikke ønsker, at der skal gives tilskud til noget. Det ærede medlem siger, at det, som det oprindelig var tanken at dette forslag på det her diskuterede område skulle indbringe, var 3 mill. kr., men at udvalget efter at have behandlet det havde stillet forslag om, at der blev trukket 1,3 mill. kr. fra; det vil altså sige, at vi så kommer ned på 1,7 mill. kr. Men hvem er det, der kommer til at nyde godt deraf? Det er de store partiers dagblade, der får dette tilskud, for omkostningerne ved uddelingen af bladene er vel steget i samme forhold, enten det drejer sig om dagblade eller andre blade, og når de ikke skal betale mere, kommer de ikke til at betale merudgiften ved uddelingen. Derfor bliver det de store partiers blade, der får tilskuddet. Men jeg har også indtrykket af, at det er meningen, at man netop ønsker at kneble de små partiers blade — og det gør man ved at stille den slags forslag.

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Stæhr Johansen): Jeg vil gerne sige både til det ærede medlem hr.